

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 651/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., t. č. vo výkone trestu, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 T 7/2005 z 20. augusta 2010 a uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 To 14/2010 zo 7. decembra 2011 a sp. zn. 2 Tdo V 19/2012 z 19. februára 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. júna 2013 doručené podanie M. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom za porušovateľov svojich práv označil Krajský súd

v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) a Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Sťažovateľ uvádza, že bol rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 T 7/2005 z 30. marca 2006 oslobodený spod obžaloby pre trestný čin vraždy v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1 a § 219 ods. 1 a 2 písm. a) a j) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Najvyšší súd v konaní o odvolaní prokurátora zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Krajský súd rozhodol rozsudkom z 25. septembra 2008, ktorým uznal sťažovateľa za vinného zo spáchania trestného činu prípravy vraždy a odsúdil ho na trest odňatia slobody vo výmere osem rokov, na výkon ktorého ho zaradil do druhej nápravnovýchovej skupiny. Najvyšší súd na odvolanie prokurátora rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil krajskému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol. Krajský súd rozhodol rozsudkom z 20. augusta 2010 tak, že uznal sťažovateľa za vinného z trestného činu vraždy v štádiu prípravy a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere osem rokov, na výkon ktorého ho zaradil do prvej nápravnovýchovej skupiny. Sťažovateľ sa proti rozsudku odvolal. Najvyšší súd jeho odvolanie zamietol uznesením sp. zn. 3 To 14/2010 zo 7. decembra 2011. Družka sťažovateľa podala proti tomuto rozhodnutiu dovolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Tdo V 19/2012 z 19. februára 2013 tak, že ho odmietol.

Sťažovateľ v závere svojho podania uviedol, že si vyžiadal listinné dôkazy a rozhodnutia na účely doplnenia sťažnosti, tieto mu zatiaľ neboli doručené, v najbližšom čase však sťažnosť doplní. Požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu.

Dňa 9. júla 2013 bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým oznámil, že požiadal o zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokáta JUDr. M. K., Ž., ktorý predloží ústavnému súdu splnomocnenie a doplní sťažnosť.

Ústavný súd vyzval sťažovateľa prípisom z 27. augusta 2013 na doplnenie sťažnosti o odôvodnenie namietaného porušenia označených práv a na doplnenie sťažnosti o petit, a to v lehote 14 dní od doručenia výzvy. Sťažovateľa tiež vyzval, aby predložil

splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a kópie súdnych rozhodnutí.

Sťažovateľ reagoval na výzvu ústavného súdu podaním doručeným 20. septembra 2013, v ktorom požiadal o predĺženie lehoty na splnenie výzvy o 14 dní z dôvodu práceneschopnosti advokáta JUDr. M. K.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ vo svojom podaní uviedol, že ho podáva v predloženom znení z dôvodu zachovania zákonom určenej dvojmesačnej lehoty a ostatné náležitosti doplní v najbližšom čase spolu s potvrdením o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch pre účely

posúdenia jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu. Neskôr sťažovateľ oznámil, že jeho sťažnosť doplní zvolený advokát. Sťažovateľ dosiaľ sťažnosť nedoplnil sám ani prostredníctvom zvoleného zástupcu.

Zistené nedostatky sťažnosti sa nepodarilo odstrániť ani výzvou ústavného súdu a poskytnutím dodatočnej lehoty na jej splnenie, a preto ústavný súd dospel k záveru, že je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2013